

שיחת השבוע

חב"ד
כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על-ידי
צעירי אגודת חב"ד - המרכז
עורך: מנחם ברוד
יו"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב

יש חדש

מנהגי ג' בתמוז

בשבת קודש הבאה יחול ג' בתמוז, יום ההילולא ה'21 של הרבי מליובאוויטש. ממנהגי היום: ביום שישי בבוקר, אחרי התפילה, כותבים 'פדיון נפש', מניחים אותו באחד מספריו של הרבי, ולאחר מכן משגרים אותו כדי לקראתו על הציון הקדוש (מספר הפקס: 001-718-7234444). לפני שבת נותנים תוספת צדקה למוסדותיו של הרבי ומדליקים נר נשמה. בתי חב"ד ברחבי הארץ מקיימים אירועים והתוועדויות בימי חמישי, שבת ומוצאי שבת. הציבור מוזמן.

בית הרבי פתוח

בית אגודת חסידי חב"ד בארץ מזמין את הציבור לבוא ביום שישי, ערב ג' בתמוז, וכן במוצאי השבת הבאה, להתפלל ב'חדר' של הרבי בבניין '770' בכפר חב"ד, ולשגר את הבקשות וה'פדיונות' לציון הקדוש. לתיאום בקצות: 03-9606402.

סמינר קיץ

סמינר הקיץ של התקשרות יהיה אי"ה בימים כ"ח בתמוז - ב' במנחם-אב (18.7.15), במלון כינר. ארבעה ימים של העצמה זוגית ומשפחתית, עם מיטב המרצים והאמנים. פריטים ורישום בטל' 03-9302030.

זמני השבוע

נירוק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
8:09	8:51	7:54	7:47
9:18	10:02	8:52	8:49

המולד: אור ליום רביעי, 2 בבוקר, 55 דקות ו'6 חלקים
ראש חודש תמוז: ביום הרביעי וביום החמישי
פרקי אבות: פרק ג

322 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 729-72-2770100 • פקס 729-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il

הפקה והפצה: המרכז לעזרי שליוות
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

המניע הנסתר שמאחורי הטיעונים

לא דיי בטיעונים הפרגמטיים, הביטחוניים והאחרים. צריך לחנך לאהבת ארץ ישראל, להדגשת קדושתה ולהעמקת החיבור הרגשי אליה

ארץ חמדה. תצלום מהר הצופים לפני יותר ממאה ועשר שנים

שאנחנו מקשיבים לדבריהם של פוליטיקאים, אנחנו יודים עים לחפש את האינטרס המוסווה שמאחורי הנימוקים הע"ניניים לכאורה. אותו איש ציבור, שמסביר לך בהיגיון רב מדוע אסור להגדיל את הממשלה, למשל, יציג בסיטואציה אחרת סדרת טיעוני נים מנומקים היטב למה חייבים ממשלה גדולה דווקא. מובן שכל הטיעונים היפים אינם אלא כלי שרת על-פי הנסיבות, ומאחוריהן מסתתר אינטרס מובהק.

של המדינה היהודית. רק אנחנו, בחשדנות המוטבעת בנו, לא הבנו שהערבים והאירופים הם פשוט שוחרי טובתנו, וכל מגמתם לדאוג לקיומה של המדינה היהודית...

נימוקים עולים ויורדים, טיעונים מושמעים ומוחלפים, אבל מאחורי הכול מסתתר אותו מניע - "וַיִּמָּאֵסוּ בְּאַרְצָא חֻמְדָּה". יש כאן ויכוח בין אוהבי הארץ למואסיה. יש מי שחבלי ארץ התנ"ך מעוררים בו התפעמות והתרגשות, ויש מי שהחיבור הזה גורם לו רתיעה ודחייה. הוא מעדיף את תלאיב, ואם המילקי יהיה קצת יקר, ירד לברלין.

התייחסות נטולת רגש

המניע הנסתר הזה צץ בהתייחסות נטולת הרגש לארץ ישראל. אותם אנשים יקראו לחבלי הארץ - 'שטחים', 'אדמה', 'הגדה המערבית'. עדיין זכור היטב המאבק שניהלו עיתונאי רשות השידור הממלכתית בתביעה, לאפשר להם להימנע מלקרוא לחבלי הארץ האלה בשמם - יהודה, שומרון, בנימין - אלא 'שטחים' או 'הגדה המערבית'. כאן יוצא המרצע מן השק.

זה אפוא לב העניין, ולכן ההתמקדות צריכה להיות בטיפוח אהבת הארץ - תיקון אמיתי למאיסתה. לא דיי בטיעונים הפרגמטיים, הביטחוניים והאחרים. צריך לחנך לאהבת ארץ ישראל, להדגשת קדושתה ולהעמקת החיבור הרגשי אליה.

גם המרגלים, שחזרו מהמשימה שהטיל עליהם משה רבנו, הציגו טיעונים הגיוניים לכאורה: "עַז הָעַם הַיִּשְׁבַּ בְּאַרְצָא, וְהָעָרִים בְּצֻרֹת גְּדֹלַת מְאֹד, וְגַם לְדֵי הָעֵמֶק רְאִינוּ שָׁם". הם תיארו את כוחם ועוצמתם של יושבי כנען, והזהירו כי כיבוש הארץ יהיה כרוך באבדות כבדות. לכאורה זו נראית עמדה לגיטימית.

אולם בספר תהילים נחשף המניע הנסתר שמאחורי הטיעונים ההגיוניים: "וַיִּמָּאֵסוּ בְּאַרְצָא חֻמְדָּה, לֹא הָאֲמִינוּ לְדַבְּרוֹ". דבריהם ונימוקיהם נבעו ממאיסתם את ארץ ישראל. הם לא אהבו את הארץ ולא רצו להיכנס אליה. הם גם לא האמינו בהבטחת הבורא לתת את הארץ לעם ישראל. זה היה הנימוק האמיתי, וכל השאר לא היה אלא מסך עשן.

מאיסת הארץ

גם בוויכוח הניטש בתוכנו בארבעים ושמונה השנים האחרונות קל לזהות את המניע הנסתר הזה. תחילה טענו שצריך להחזיר את יהודה ושומרון לירדנים, תשלום בעבור הסכם שלום איתם. לאחר שהתברר שירדן אינה מעוניינת בשטחים האלה ונחתם הסכם שלום איתה בלי למסור לה שטחים, החל להישמע הטיעון שעלינו לוותר על השטחים לטובת ה'פלסטינים'.

כעבור זמן התחלנו לשמוע פתאום שוויתור על לב ליבה של ארץ ישראל הוא בכלל אינטרס יהודי, כדי שיהיה אפשר לשמור על זהותה

חיבת הנשים לארץ ישראל

ממנו את צרכיו, משגר לו הקב"ה את ברכותיו בכל הדרוש לו, ושום 'מלאכים' ו'שליחים' אינם יכולים להשפיע על כך.

מידה כנגד מידה

בנקודה זו מצוי כוחן המיוחד של הנשים – ביצירת האווירה המיוחדת של 'ארץ ישראל' בכל תחומי החיים – בסביבתן ובמשפחתן. יש בליבן אהבה לארץ ישראל מתוך הכרה ש"עיני ה' אלוקיך בה". לכן כשעלה הרעיון לשלוח מרגלים – לנשים לא היה חלק בזה; הן אינן זקוקות למרגלים אלא סומכות על הקב"ה.

הקב"ה נוהג עם האדם בבחינת מידה כנגד מידה. כשהיהודי חי מתוך אמונה שהקב"ה הוא לבדו המעניק לו את כל השפע – הוא זוכה לראות זאת בעיני בשר. כשהנשים יפעלו להפוך את בתיהן ל'ארץ ישראל', למקום שהקב"ה נוכח וגלוי בו, יזכו לקבל את ה'נחלה' בארץ ישראל הרוחנית, ומזה גם לנחלה בארץ ישראל הגשמית, בגאולה האמיתית והשלמה.

(שיחות קודש תש"ל, עמ' 325)

הקב"ה משגיח בהשגחה פרטית על כל הארצות, שכן ההשגחה העליונה היא על כל פרט בעולם, ובכל זאת יש לארץ ישראל מעלה מיוחדת מבחינת ההשגחה.

כל הארצות מקבלות את השפע האלוקי באמצעות המלאכים. משמעות השם 'מלאך' – שליח. כאשר אדם מקבל דבר-מה באמצעות שליח, הוא עלול לטעות ולחשוב שהשפע ניתן מאת השליח. לעומת זה, ארץ ישראל אינה מתנהלת על-ידי 'שרים' ומלאכים, אלא על-ידי הקב"ה בעצמו, ובזה מעלתה הגדולה.

ישירות מהקב"ה

למעשה, כל יהודי נדרש לעשות את סביבתו ל'ארץ ישראל'. להחזיר את ההכרה שענייני ה' צופות ומשגיחות תמיד על כל הנעשה, ושכל ההשפעות באות מאת הקב"ה ולא משום גורם אחר. תודעה זו נוצרת על-ידי שמדגישים את נוכחותו של הקב"ה בכל תחום בחיים.

יהודי צריך לחוש כי הוא מתקשר בעצמו עם הקב"ה, וכשהוא מתפלל לקב"ה כראוי ומבקש

חטא המרגלים גרר עונש קשה לעם ישראל – כל בני דור המדבר לא זכו להיכנס לארץ ישראל. אך בהמשך (בפרשת פינחס) אנו מוצאים שבנות צלפחד תבעו נחלה בארץ, ומכאן שזכו להיכנס אליה. מסביר רש"י: "על הנשים לא נגזרה גזרת המרגלים, לפי שהן היו מחבבות את הארץ. האנשים אומרים 'נְתַנָּה רֵאשׁ וְנִשְׁבָּה מִצְרַיִם', והנשים אומרות 'תִּנָּה לָנוּ אֶחָדָה'. לכך נסמכה פרשת בנות צלפחד לכאן".

כאן באה לידי ביטוי מעלתן של הנשים. אף שלא היו בארץ המובטחת, אלא רק שמעו עליה ממש רבנו, היה די להן בדבריו, ולא התרשמו מדברי ההפחדה של המרגלים. חיבה זו של הארץ היא דוגמה אחת מני רבות לתכונות המיוחדות של נשות ישראל.

בלי שרים

ייחודה של ארץ ישראל בהשגחה האלוקית הגלויה על כל הנעשה בה, כפי שהתורה אומרת: "אַרְצָךְ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ דָּרַשׁ אֹתָהּ, תָּמִיד עֵינֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בָּהּ, מֵרֵשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה".

אמרת השבוע

מתי לדבר

רבי נפתלי מרופשיץ היה ידוע בחריפותו ובשנינותו, וגם ב'שיחת חולין' שלו היו טמונים עומקים רבים. אולם לעת זיקנתו מיעט פתאום בדיבור, דבר שהיה הפך טבעו ורגילותו כל חייו.

בנו, רבי אברהם-חיים מלינסק, חשש שאולי אביו אינו בקו הבריאות, ושאל מדוע הוא ממעט לדבר. השיב רבי נפתלי:

"עתה זקנתי, ואין בכוחי לצמצם את רעיונותיי כדי שכל דיבור ודיבור יהיה מכוון כראוי; ואם אי-אפשר להיות מודעים בשלמות לכל מילה שאומרים – מוטב שלא לדבר".

פתגם חסידי

"עם ישראל וארץ ישראל הם כמו סיר ומכסה. אין האחד שלם בלי השני, ורק כששניהם מחוברים יחדיו יש כאן דבר שלם" (המגיד מקדו'ניץ)

מאת הרב אליעזר ברוד

מן המעיין

שילוח המרגלים

לטובת משה

"שלח לך אנשים" (במדבר יג, ב). "שלח לך" – לתועלתך. התועלת הייתה שנתארכו ימיו של משה. אילו לא חטאו, היו נכנסים לארץ ישראל מיד ומשה לא היה יכול להיכנס עמם, שכבר נגזר עליו שלא ייכנס לארץ.

(רבנו בחיי)

להשתמש בשכל

על "שלח לך" מפרש רש"י: "לדעתך". לכל יהודי שליחות אלוקית לכבוש את חלקו בעולם ולעשות ממנו ארץ ישראל. שליחות זו צריכה להיות 'לדעתך' – השליח צריך להשתמש בשכלו, לחפש ולמצוא את הדרכים הטובות והמתאימות ביותר לקיום השליחות.

(שיחות קודש)

מהותו של נשיא

"כל נשיא בהם" (במדבר יג, ב). המילה 'נשיא' יש בה אותיות 'אין' ואותיות 'יש'. נשיא שמחזיק את עצמו לאין הוא יש, אבל אם הוא מחזיק את עצמו ליש – הוא אין.

(דגל מחנה אפרים)

לא חקר

"איש אחד למטה אבותיו תשלחו" (במדבר יג, ב). רק ממטה לוי לא נשלח איש. שבת לוי לא היה

צריך לחקור את הארץ אם טובה היא או רעה, שכן לא קיבל בה נחלה.

(ריטב"א)

התנשאות מסוכנת

"כולם אנשים ראשי בני ישראל המה" (במדבר יג, ג). מה באה ללמדנו התוספת "המה"? מכאן שנתברכו בליבם, התנשאו ואמרו "המה, המה ראשי בני ישראל ובלעדם אין".

(אמרי כהן)

מכנען לארץ ישראל

"והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ" (במדבר יג, כ). המרגלים, שהיו נשיאי ישראל, נצטוו לקחת מפירות ארץ כנען ולהכניסם לרשות הקדושה, כדי שפעולה זו תשמש פריצת דרך ופתיחת הצינור לבני ישראל שיבואו בעקבותיהם, שיוכלו להפוך את ארץ כנען לארץ ישראל, ארץ קדושה וטהורה.

(הרבי מליובאוויטש)

ילד מפונק

הרבי מליובאוויטש הטיל פעם אחת שליחות מסויימת על אחד החסידים. הלה התחיל לשאול פרטים ופרטי פרטים איך לקיימה בפועל. לאחר שיצא החסיד הגיב הרבי ואמר: הלה מתנהג כמו בן יחיד מפונק האומר 'שאוני והטילוני אל הים'...

נשמה מעבר לחלון

שעת בוקר מאוחרת בברדיצ'ב. בבית הכנסת של חסידי צ'רנוביל כבר נסתיימו מנייני תפילות שחרית, ופתאום נכנס פנימה אדם זר. הוא ניגש אל אחד החסידים ואמר: "רצוני לתת לחסידים יי' שרף לאמירת 'לחיים'. היכן אפשר למצוא חסידים בשעה זו?"

החסיד ביקש ממנו להמתין כמה רגעים. הוא יצא מבית הכנסת, ושב בלוויית כמה מחבריו. "אם תאמרו עמי 'לחיים', אקנה בעבורכם יי' שרף ככל שתמצאו", הבטיח האורח.

"בשעת צהריים זו נעדיף לשתות יי', השיבו החסידים, והאיש נענה. יצאה החבורה אל בית המזיגה, ושם הורה האורח למוזג לתת לבני החבורה יי' על חשבונם.

"מדוע אינכם שואלים אותי מדוע אני מחלק יי' חנם באמצע היום?", שאל האיש את החסידים.

"אם תיתן לנו עוד כוס יי', נשאל", השיבו החסידים בחיוך.

הוסיף להם האיש עוד כוס יי', ואז ביקשו החסידים כי ישתף אותם בספורו. נשם האיש עמוקות ופתח:

הכול התחיל לפני כמה שנים, כאשר נסעתי אל היריד הגדול. נטלתי עמי ארבע מאות רובל כסף, שבהם ביקשתי לקנות סחורה.

בחדר שקיבלתי במלון המקומי לן עוד יהודי. שוחחנו קצת בטרם עלינו על משכבנו, והוא סיפר לי כי בא אל היריד כדי לנסות לשפר את מצבו הכלכלי. גם הוא הביא עמו ארבע מאות רובל כסף, שאותם לווה מידידיו וממכריו, בשאיפה לקנות סחורה בזול.

הבוקר הגיע. האיש אסף את חפציו ויצא מן החדר. הוא לא שם לב ששכח את צרור כספו על מיטתו. אודה ואבוש, שכאשר הבחנתי בצרור הכסף, ניצתה בי מלחמה אדירה. בסופו של דבר גבר עליי יצרי, ומיהרתי לטמון את הצרור באמתחתני.

לא חלף זמן רב והאיש חזר נסער למלון, בוכה על אבדן כספו. עדיין הייתה בליבו תקווה למצוא את הכסף בחדרו. עשיתי את עצמי משתתף בצערו ואף ניסיתי לסייע לו בחיפושים, ומוזבן שאלה עלו בתוהו. "ככל הנראה נפל הצרור מכיסך בהיותך ברחוב", אמרתי לו.

האיש שב לביתו במפח נפש. האנשים

שהלוו לו את הכספים היו משוכנעים כי גנב את כספם. איש לא האמין לו. הדאגה והבושה דרדו את מצבו. הוא חלה, וכעבור זמן השיב את נשמתו המיוסרת לבוראו. בני משפחתו, שסבלו כל השנים עוני ומחסור, נקלעו עכשיו לחרפת רעב של ממש.

באותה שעה האיר לי המזל פנים. עשיתי חיל בעסקיי והתעשרתי. ההצלחה סחררה את ראשי ושכחתי

לגמרי את האיש האומלל שגנבתי את צרור כספו.

לילה אחד הופיעה בחלומי דמותו של האיש. "וכי אתה חושב שהעולם הפקרו!?", התריס כלפיי. "אני טובע אותך בבית דין של מעלה".

בבוקר התעוררתי בבהלה. מילותיו של הנפטר הלמו בי. ניסיתי להדחיק את דבר החלום. "חלומות שווא ידברו", ניחמתי את עצמי.

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

הארץ הרוחנית

בברית בין הבתרים, כשהקב"ה הבטיח את ארץ ישראל לאברהם אבינו, נקב בשמותיהן של עשר ארצות שיקבלו בניו: הקיני, הקניזי, הקדמוני, החיתי, הפריזי, הרפאים (חיווי), האמורי, הכנעני, הגרגשי והיבסי. ואולם כשהגיעה השעה לתת את הארץ ולקיים את ההבטחה, הונחלו ארצותיהם של שבעה מהעמים האלה בלבד. עוד שלוש ארצות – של הקיני, הקניזי והקדמוני – לא ניתנו לבני ישראל.

התשובה על כך ניתנת בפרשת ערי המקלט. הקב"ה ציווה את בני ישראל להקים שש ערי מקלט כאלה, ולאחר מכן נאמר (דברים יט, ח'ט): "ואם ירחיב ה' אלוקיך את גבולך כאשר נשבע לאבותיך, ונתן לך את כל הארץ אשר דיבר לתת לאבותיך... ויספת לך עוד שלוש ערים". רש"י מפרש שהשבעה שעליה מדובר היא: "כאשר נשבע לתת לך ארץ קיני קניזי וקדמוני".

תוספת ארצות

הפסוק הזה מוזכר ברמב"ם (הלכות מלכים פרק יא, הלכה ב) כאחד המקורות הראשיים לביאת המשיח. אם הקב"ה הבטיח לבני ישראל את כל הארץ, ובכלל זה ארצות הקיני, הקניזי והקדמוני, והדבר לא התקיים עד כה, מכאן שיעוד זה עתיד להתממש בימות המשיח. וכך כותב הרמב"ם (הלכות רוצח ושמירת נפש פרק ח, הלכה ד): "בימי המלך המשיח מוסיפין שלוש אחרות על אלו השש... והיכן מוסיפין אותן? בערי הקיני והקניזי והקדמוני, שנכרת לאברהם אבינו ברית עליהן ועדיין לא נכבשו".

חכמי ישראל נחלקו ביניהם בדבר זהותן של שלוש הארצות האלה (ירושלמי שביעית תחילת פרק ו ועוד): "רבי יהודה אומר: ערבייה, שלמייה, נבטייה. רבי שמעון אומר: אסיא ואספמיא ודמשק. רבי אליעזר בן יעקב אומר: אסייא וקרתיגא ותורקי. רבי אומר: עמון ומואב וראשית בני עמון".

הדבר משתלב עם דברי חז"ל על ההתפשטות הצפויה של ארץ ישראל בעידן הגאולה. אז יהיו "כל יושביה עליה", ולא עוד אלא שגבולות הארץ יתפשטו ויתרחבו מאוד, כפי שהבטיח הקב"ה ליעקב אבינו (בראשית כח, יד): "ופרצת ימה וקדמה וצפונה וגבה" – פריצה והתפשטות "בלי מצרים" (ראה שבת קיח, א).

השכל לעתיד

תורת החסידות (ראה באריכות בדרוש "אל תצר את מואב", ובספר השיחות ה'תנש"א כרך ב, עמ' 874) מסבירה את הטעם הפנימי שבזמן הזה ניתנו לנו ארצות שבעת הגויים בלבד, ואילו לעתיד לבוא נקבל את כל עשר הארצות. המספר שבע מייצג את הכוחות הרגשיים (שבע המידות) בלבד, ולא את הכוחות השכליים.

זה ההבדל העיקרי בין הזמן הזה לתקופת הגאולה: בזמן הזה אנו נדרשים לתקן בעיקר את העולם הרגשי – לדכא את המידות הרעות ולכוון את המידות הטובות לאפיקים הנכונים. עיקר ההתמודדות של האדם בתוך עצמו מתמקדת בתחום הרגשי, במלחמה מול התשוקות והיצרים. עבודתו של האדם בתחום השכלי נועדה בעיקר לשלוט על הרגשות.

לכן ניתנו לנו ארצות שבעת עמי כנען, המסמלים את המידות הרעות, כדי שנעבוד ונתקן את המידות הללו ונברור את הטוב מהרע. אולם בביאת המשיח, כאשר התחום הרגשי יגיע לתיקונו, ייפתח עידן חדש, של עבודה בתחום השכלי. השכל יהיה אז תכלית ומטרה לעצמו, ולא רק אמצעי לתיקון המידות. אז יהיה עיקר עיסוקנו בתחום ידיעת ה', והביטוי לכך יהיה בקבלת שלוש הארצות הנוספות, המסמלות את שלמות המוחין.

אלא שגם בלילה הבא חזר והופיע האיש בחלומי, וכשהופיע בשלישית – הבנתי שיש דברים בגו. פחד נורא נפל עליי. משמעות ההזמנה לבית דין של מעלה הייתה ברורה.

שוב ושוב הופיע הנפטר בחלומותיי. הפחד והאימה רדפו אותי גם בימים. חדלתי מלאכול. מצבי הבריאותי הידרדר. חשתי כי כוחותיי אוזלים.

החלטתי לשים את פעמיי לקרלין הסמוכה, אל הצדיק רבי אהרון. בוש ונכלם עמדתי לפניו והתוודיתי על החטא הנורא שחטאתי. תיארתי איך נפלתי ברשתו של היצר. בדמעות בעיניי שטחתי את דבר החלומות הפוקדים את שנת. "רבי", אמרתי לבסוף, "יודע אני כי חוטא ורשע הנני, אך מבקש אני דרך תשובה".

הביט בי הצדיק ואמר: "בפעם הבאה שיבוא המת אליך, אמור לו ש'תורה לא בשמים היא' וכי אתה מבקש להתייצב לדין תורה אצל רבי אהרון מצ'רנוביל".

כך היה. בלילה הבא, כשבא המת לדרוש שוב דין תורה, השבתי לו כפי שהורה לי הצדיק. הנפטר הסכים. הוספתי וביקשתי ארכה כדי להתאווש מעט, וכעבור זמן נסעתי לרבי אהרון מצ'רנוביל.

בבוקר יום הדין התייצבתי בחדרו של הצדיק. עמדתי רועד ומכווץ מאימה. רבי אהרון קם מכיסאו וניגש אל החלון. כרבע שעה עמד כך, פניו פונות אל הרחוב, והוא אינו זע ממקומו.

לפתע ניתק מדבקתו. "ראה", אמר לי, "המת טובע את נפשך, אולם אני פוסק כלהלן: עשה אומדן של כל רכושך. מחצית מכל נכסך עליך לתת לאלמנתו של המת וליתומיו". הצדיק שב אל החלון ושוב התכנס בהרהוריו.

כעבור דקות אחדות נייער. "התובע מערער על פסק הדין", אמר. "לדבריו, מחצית הכסף שייכת לו מעיקר הדין, ועליך להוסיף ולשלם על מותו ועל הייסורים שנגרמו לו ולבני ביתו. ייתכן שטענתו צודקת, אך אינני מתכוון לשנות את פסק הדין. עשה כדבריי, ומובטח לך שלא יאונה לך כל רע".

חזרתי לביתי ועשיתי ככל שציווה עליי רבכם. הענקתי למשפחת הנפטר מחצית מכל רכושי, ומכאן והלאה חזרתי לישון בשלווה, והמת לא הטריד אותי עוד.

"מבינים אתם?", אמר לחסידים המשתאים. "אני חב את חיי לרבכם. לכן החלטתי לכבד אתכם בין משובח ולומר יחדיו 'לחיים'..."

"הציצית הצילה את חיי"

על אף הפציעה הקשה כהן נשאר בהכרה מלאה. "התחלתי לזחול לכיוון היציאה. הרגשתי שכולי בוער. שמעתי מישהו צועק: 'שימו את הרגליים שלו בקרח'. ברגע זה הבנתי שכל הנראה איבדתי את רגליי".

קשה להישאר אדיש למשמע סיפורו הבלתי-ייאמן של ינון כהן (31) מהמושב מאור. הוא מצליח לרגש אלפים בהרצאותיו, והכול מתוך חיוך לבבי, משל לא מדובר באדם שאיבד את שתי רגליו. אך אל נקדים את המאוחר.

סיפורו של ינון, שנולד בבית דתי בפתח-תקווה, התרחש במהלך שירותו הצבאי. זה היה יום חורפי, והמחלקה שלו ניהלה תרגולת בטיל נגד טנקים. התרגיל נערך אחרי לילה בלי שינה, והחייל הצעיר התקשה להישאר ערני. "באמצע ההסבר נרדמתי", הוא מספר. "הסמל העיר אותי והורה לי לצאת ולשמור בחוץ. ביקשתי ממנו שיותר לי, שכן בחוץ שררו קור מקפיא וערפל כבד. הוא התרצה. זמן קצר לאחר מכן נרדמתי שוב, והסמל הורה לי לעמוד. כך עשיתי".

טיל בחדר

שניות מספר לאחר מכן לחץ הסמל בטעות על ההדק שמשגר את הטיל. הטיל נורה לעבר ינון. "ראיתי כדור אש עף אליי", הוא משחזר. "מצאתי את עצמי בקצה החדר. לרגע השתררה דממה. כעבור כמה שניות שמעתי צעקות: 'מי שיכול - שיצא! אחד מחבריי הביט בי והיה בטוח שאינני בין החיים ויצא מהחדר'".

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

הנחת תפילין לערל

שאלה: האם יהודי שטרם נימול, חייב בכל המצוות?

תשובה: מצוות עשה על כל אב למול את בנו, וגדולה מצווה זו משאר מצוות עשה (גם מפני היותה אות יהדות החתום בבשרו). אם האב לא מל את בנו, מוטלת חובה על בית דין למול, ואם אין שם בית דין, מוטלת המצווה על כל ישראל. ואם לא נימול בילדותו - חייב הבן למול את עצמו כשיגדל, ואם לא מל במזיד, חייב כרת.

רבים מן היהודים בחבר העמים לשעבר, ומן העולים משם לארץ, עדיין לא נימולו, ומצווה גדולה לשכנעם, לזרום ולסייע למול אותם כדת וכדין בהקדם האפשרי.

במרוצת הדורות היו רבנים ששללו הנחת תפילין או צירוף למניין מ'אנוסים' שחזרו לדת ישראל ודחו

הציצית נותרה שלמה

הוא הובהל במהירות למרכז הרפואי רמב"ם, ושם הורדם. רק כעבור כמה ימים פקח את עיניו. "ראיתי את הוריי מביטים בי ודמעות בעיניהם", הוא נזכר. "הבטתי בהם, והמשפט הראשון שאמרתי היה: 'הגידו תודה שאני חי'. ובאמת, קשה לעכל את גודל הנס".

ינון מאמין שהציצית שלבש הגנה עליו: "תמיד נהגתי ללכת עם ציצית. היו חברים שצחקו, אבל תמיד אמרתי שזה השכפ"ץ האמיתי. ואכן, בחלק העליון של גופי לא נפגעתי כלל. הציצית נשארה נקייה לחלוטין. היא שמורה עד היום בביתי, ובכל פעם שאני מביט בה אני מתרגש. למעשה, אילו הייתי נשאר לשבת במקומי, לא הייתי מדבר איתכם היום. העובדה שנענשתי ונצטוויתי לעמוד הציילה אותי מפגיעה בחלק העליון של הגוף".

כהן איבד את רגליו בפיצוץ המחריד, אך מודה בכל יום לבורא העולם: "במהלך תקופת ההחלמה שאלו אותי חבריי לפלוגה:

נס מופלא. בתקופת ההחלמה וביום החתונה

איך ייתכן שדווקא אתה, הדתי, נפצעת. השבתי להם: אבל בזכות הציצית חיי ניצלתי! איך אפשר להסביר שטיל נגד טנקים פוגע בך ואתה נשאר חי?!"

פרופורצייה לחיים

לפני כמה שנים זכה להקים בית בישראל ובחודש שעבר חבק בן בכור. "אנשים בהרצאותיי מקבלים פרופורצייה לחיים", הוא מסיים. "יש הסבורים שהכול אצלם גרוע, ואז הם קולטים שאם הם יכולים לקום בבוקר ולעמוד על הרגליים, צריך להודות לבורא".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

יש מה לספר!

כך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'

63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

